

МОЛОДІ КОМУНІСТИ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV
№ 30 (303).

Середа, 7 вересня 1960 р.

Ціна 20 коп.

ЗВІТИ І ВИБОРИ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІВ

Що нового відбулося в житті первинної організації, яку ти очолюєш, комсомольський вождь? Що зроблено комітетом для того, щоб кожен член колективу став активним бійцем за виконання прийнятих рішень і взятих зобов'язань? Як працював ти і члени комітету, чи всі форми і засоби використовувались для залучення комсомольців до участі в громадському житті заводу, колгоспу, підприємства? Настав час серйозно, відверто поговорити про це. Бюро обкому комсомолу прийняло постанову, згідно з якою з 1-го вересня цього року почалися звіти і вибори в первинних організаціях області.

І ти, секретарю, і ви, члени комітету, напевно, працюєте тепер над підготовкою звітних доповідей. Перелітайте, перегляньте їх ще раз. Чи всі питання, які стоять перед комсомольською роботою, охоплено в них? «Нелегка ця справа, — смаже дехто з вас. Щоб правильно скласти глибоку звітну доповідь — треба немало попрацювати, охопити велике коло питань: і як виконуються зобов'язання, взяті на XI обласній комсомольській конференції, і які можливості ще не використані, щоб з честю і вчасно додержати даного слова, як досягти дальшого піднесення внутрішньої та масово-політичної роботи.

ГОЛОВНЕ в комсомолі — виховна робота, і на ній слід детально зупинитись. Організація відпочинку і дозвілля молоді, відзначення передовиків змагання, висновки, узагальнення досвіду і оцінка того, що вже

ВІД'ІЗД М. С. ХРУЩОВА З ХЕЛЬСІНКИ

4 вересня ввечері з Хельсінкі на батьківщину спеціальним поїздом вїхав Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов, який перебував тут з триденним візитом дружби.

Проводжати високого радянського гостя на вокзал прибули президент Фінляндії У. К. Кекконен, прем'єр-міністр В. І. Сукселяйнен, міністр закордонних справ Р. Тернгрєн, міністр торгівлі і промисловості А. Кар'ялайнен та інші офіційні особи, а також численні представники громадськості Фінляндської столиці.

М. С. Хрущов і У. К. Кекконен обмінялись короткими промовами.

(ТАРС).

ПОВЕРНЕННЯ М. С. ХРУЩОВА З ФІНЛЯНДІЇ

Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов, який виїжджав у Хельсінкі з візитом дружби на святкування 60-річчя президента Фінляндії Урхо Кекконена, 5 вересня повернувся в Москву.

(ТАРС).

досягнуто, що було правильним в роботі, а що неправильним, — все це повинно відбитися в звітних доповідях і виступах.

Разом з тим звіти і вибори передбачають чітку постановку перспективних питань: що належить зробити в найближчому майбутньому, кому яку справу краще доручити. Коли в доповіді буде піднято все те, що хвилює юнаків і дівчат, вона не пройде безслідно, і неодмінно викличе жваве обговорення. Подбати треба і про те, щоб збори пройшли при високій активності.

ПРАКТИКА показує, що звітно-виборна кампанія найбільш організовано, поділовому проходить там, де комітети комсомолу завчасно інструктують актив, вчать, як краще підготувати і провести збори і скласти доповідь, заздалегідь визначають термін проведення звітів та виборів по етапах: спочатку в комсомольських групах, потім у цехах, бригадах, класах і, нарешті, на загальних зборах.

Одним з важливих питань в ході звітно-виборної кампанії є підбір і розстановка комсомольських кадрів. Бюро райкомів і їх секретарям необхідно ретельно розібратись в ділових якостях кадрів у кожній комсомольській організації, порадитись з молоддю, з секретарями парткомів і керівниками підприємств. Неправильно роблять ті райкоми, які вирішують що справу на самих зборах. Така практика веде до того, що до керівництва потрапляють випадкові люди. Так було минулого року в комсомольській організації колгоспу «40-річчя Жовтня», Петрівського району (секретар т. Петров), де лише за півроку змінилося троє

секретарів в одній з бригадних організацій. Велика плінність комсомольських керівників спостерігалась у Голованівському, Кіровоградському та Ново-Архангельському районах.

До керівництва слід рекомендувати найбільш підготовлених, політично грамотних і активних комсомольців, енергійних організаторів молоді, які мають освіту не нижче середньої. Необхідно велику увагу звернути на висування до керівної роботи молоді з числа жінок.

ЗАВДАННЯ міськкомів, райкомів комсомолу полягає в тому, щоб надати практичну допомогу кожному секретарю, бюро, комітету якнайкраще підготувати збори, щоб звіти і вибори проходили у точній відповідності із Статутом ВЛКСМ, щоб повністю додержувати норм і принципів внутрішнього життя.

При підготовці і проведенні звітно-виборних зборів міськкоми, райкоми ЛКСМУ, комітети первинних організацій повинні доbitися наведення повного порядку в обліку членів ВЛКСМ, в сплаті членських внесків.

Поряд з іншими секторами при комсомольських організаціях рекомендується обрати сектор по підвищенню загальноосвітнього і технічного рівня молоді.

Звітно-виборна кампанія повинна сприяти дальшому розвитку ініціативи і самодіяльності, критики і самокритики, мобілізації юнаків і дівчат на дострокове виконання завдань семірички.

М. ПУТРОВА,
заступник завідувачого відділом комсомольських організацій обкому комсомолу.

ЗВЕДЕННЯ

про під соціалістичного змагання між комсомольськими організаціями по заготівлі кормів для громадського тваринництва станом на 1 вересня у. р. (за даними, надісланими райвиконкомами і райкоми ЛКСМУ).

№ пп.	Назва району	Зобов'язання по заготівлі силосу (в тоннах)	Процент виконання зобов'язання
1.	Ульянівський	108000	64
2.	Рівнянський	85000	60
3.	Кіровоградський	160000	57
4.	Долінський	130000	53
5.	Олександрівський	116000	49
6.	Добровільчківський	100000	47
7.	Олександрійський	150000	47
8.	Знам'янський	100000	46
9.	Бобринський	200000	43
10.	Хмельницький	150000	40
11.	Петрівський	100000	38
12.	Новгородківський	150000	36
13.	Голованівський	120000	33
14.	Онуфріївський	100000	30
15.	Маловіснівський	100000	30
16.	Ново-Георгіївський	80000	28
17.	Ново-Український	220000	25
18.	Ново-Миргородський	250000	22
19.	Вільнянський	190000	13

Хто буде з кукурудзою, той буде з молоком і м'ясом! — ось золоте правило, яким керуються тисячі молодих ентузіастів на сілосувальних кукурудзних Комсомольці Ульянівського району заклали в траншеї 60 тисяч тонн соковитого корму і мають тепер його по 4 тони на умовну голову. Успішно ведуть заготівлю силосу Рівнянська, Кіровоградська, Долінська районні організації.

Розглянувши підсумки змагання на сілосувальні, бюро обкому ЛКСМУ визначило переможцем ульянівську комсомольську організацію і присудило їй Червоний прапор, відібравши його у

кіровоградської районної комсомольської організації.

У зв'язку з тим, що новопразька, ново-українська і компаніївська районні організації взяли занижені зобов'язання в порівнянні з загальнообласними, обком комсомолу запропонував їм переглянути свої зобов'язання.

За неподавання звіту про під виконання соціалістичних зобов'язань по заготівлі силосу бюро обкому комсомолу суворо попередило секретаря Гайворонського райкому ЛКСМУ В. Туровцева і Устимівського — І. Зв'язенка.

Вручення Ленінської премії миру Олександрові Корнійчуку

3 вересня в Києві відбулося вручення міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» видатному радянському письменникові і громадському діячеві, членові президії Всесвітньої Ради Миру, заступникові голови Радянського комітету захисту миру Олександрові Євдокимовичу Корнійчуку.

У Сесійному залі Верховної Ради УРСР, де відбувалося вручення, були присутні керівники Комуністичної партії і уряду України, представники промислових підприємств і будов міста, знатні люди колгоспного села, визначні українські письменники, вчені, діячі мистецтва, гості з Москви і зарубіжних країн.

Вступним словом збори відкрив заступник голови Українського республіканського комітету захисту миру поет П. Г. Тичина.

Голова Комітету по міжнародних Ленінських преміях академік Д. В. Скобельцин під бурхливі оплески всього залу вручає О. Є. Корнійчуку золоту медаль і диплом лауреата міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами».

Поздоровивши Олександра Євдокимовича Корнійчука з високою нагородою, Д. В. Скобельцин побажав йому здоров'я і дальших успіхів в його літературній і громадській діяльності на благо миру в усьому світі.

Від імені ЦК КП України і уряду республіки з привітанням до лауреата звер-

нувся Голова Ради Міністрів Української РСР Н. Т. Кальченко. Він охарактеризував О. Є. Корнійчука як стійкого борця за дружбу народів, за роззброєння і заборону атомної зброї, за мир в усьому світі. Н. Т. Кальченко побажав йому нових успіхів у його благородній діяльності.

Лауреата вітали голова Радянського комітету захисту миру письменник М. С. Тихонов, член президії Всесвітньої Ради Миру, бельгійська громадська діячка Ізабелла Блюм, член англійського парламенту Коні Зілліакус, голова Тувінського комітету за свободу і мир Бен Сліман, керівник бригади комуністичної праці Київського заводу «Червоний екскаватор», Герой Соціалістичної Праці Ю. М. Кудий, доярка колгоспу імені Калініна, Білоцерківського району, Київської області П. К. Скрипка, студентка Київського університету імені Т. Г. Шевченка Н. Ф. Клименко, народний артист СРСР М. М. Крушельницький.

Потім з промовою-відповіддю виступив О. Є. Корнійчук.

Наприкінці своєї промови О. Є. Корнійчук заявив, що всю свою грошову частину одержаної міжнародної Ленінської премії він віддає у фонд Всесвітньої Ради Миру. Цю заяву присутні зустріли тривалими оплесками.

На адресу зборів і лауреата надійшли численні привітання від ряду організацій і окремих осіб, які виступають за мир і дружбу між народами.

(РАТАУ).

КОЖНІЙ СІМ'І — ГАЗЕТИ Й ЖУРНАЛИ!

Обком КП України схвалив звернення трудящих Гайворонського району, які зобов'язалися завершити передплату періодичної преси на 1961 рік до 43-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції, довести насиченість газет і журналів до 500 примірників на тисячу чоловік населення і заклали робітників, колгоспників та інтелігенцію нашої області підхопити їх почин.

Міськкомам, райкомам КП України, первинним партійним, профспілковим і комсомольським організаціям запропоновано обговорити це звернення на зборах трудящих і широко розгорнути змагання за те, щоб завершити передплату кампанію до 43-х роковин Великої Жовтня і забезпечити газетами й журналами кожен сім'ю, довівши насиченість преси не менш як до 500 примірників на тисячу чоловік населення.

ЗВЕРНЕННЯ

ТРУДЯЩИХ ГАЙВОРОНСЬКОГО РАЙОНУ

до всіх робітників, колгоспників та інтелігенції
Кіровоградської області

Трудящі нашої країни під керівництвом Комуністичної партії самовіддано трудяться над здійсненням грандіозних накреслень семірички, над успішним перетворенням у життя історичних рішень XXI з'їзду КПРС. Важлива роль у боротьбі радянського народу за дострокове виконання семіричного плану належить радянській пресі, яка несе в маси всепермагаюче вчення марксизму-ленізму, мобілізує трудящих на розв'язання завдань комуністичного будівництва.

Наш народ палко любить свою пресу. Він бачить у ній найкращого друга і порадирика. Вона роз'яснює широким масам політику Комуністичної партії і Радянського уряду, допомагає їм глибше зрозуміти велич наших успіхів, постійно знайомить читачів з подіями всередині країни і за її рубежами, з досягненнями радянської культури, науки й техніки, висвітлює досвід передовиків, допомагає виявляти недоліки в роботі.

Читати газети і журнали стало невід'ємною духовною потребою кожної радянської людини. З кожним роком зростає число передплатників періодичної преси. Це видно на прикладі нашого району. Трудящі Гайворонського району одержують зараз 23.144 примірники газет і журналів — на 5.500 більше, ніж торік. На кожну тисячу чоловік населення припадає 450 примірників. Проте в районі є ще частина сімей, які не передплатують газет і журналів.

31 вересня почалася передплата газет і журналів на 1961 рік. Ми поставили перед собою завдання — добитися

того, щоб не було жодної сім'ї, яка б не передплатувала періодичних видань.

Ми, учасники зборів активу трудящих Гайворонського району, беремо на себе зобов'язання: широко розгорнути і зразково провести передплату газет і журналів з тим, щоб довести насиченість періодичної преси на тисячу чоловік населення до 500 примірників і повністю розповсюдити всі виділені для району тиражі місцевих видань і добитися, щоб кожна сім'я робітника, колгоспника, службовця, пенсіонера передплатила на 1961 рік газети та журнали; охопити передплатою на юнацькі і дитячі видання всіх школярів; забезпечити дострокову передплату.

Для здійснення цих зобов'язань ми створимо в колгоспах, радгоспах, РТС, навчальних закладах і на великих підприємствах пуштини по прибоку передплати і ради по пропаганді й розповсюдженню преси. Вони залучать до активної роботи громадських уповноважених по передплаті з числа агрономів, зоотехніків, механізаторів, інженерів, учителів, лікарів, партійно-комсомольських і профспілкових активістів. Їх обов'язок — широко роз'яснити передплатникам зміст того чи іншого періодичного видання, на кого воно розраховане.

Вступаючи в змагання за те, щоб до 43-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції повністю завершити передплату і забезпечити кожному сім'ю робітника, колгоспника і службовця газетами та журналами, ми закликаємо всіх трудящих Кіровоградської області підхопити наш почин.

В найближчі дні завершити сівбу!

Молоді хлібороби і механізатори! На полях області зараз йде вирішальна боротьба за наступний високий урожай зернових — завершується сівба озимих культур. Доля високого врожаю в ваших руках. Тож докладіть всіх зусиль до того, щоб у найближчі два—три дні завершити сівбу і виластися з цією роботою в кращі агротехнічні строки.

Комсомольці і молодь Новопраського, Ново-Георгіївського, Онуфріївського та Ульянівського районів! Підтягніться, ви відстали на сівбі озимих. Справа вашої честі є своєчасне проведення всього комплексу посівних робіт і створення надійних передумов майбутньому 200-пудовому врожаю.

На агрегаті—вимпел

ТРАКТОРИСТ Василь Вовкодав і причіплювач Віктор Змієнко з колгоспу імені Чкалова, Ново-Миргородського району, на сівбі озимих зміїні завдан-

ня виконують на 150—160 процентів. Ось тому і красується на тракторі червоний прапорець. Про їх успіхи розповіла колгоспна стійгазета. **В. ІВАНОВ.**

ЗА ЗМІСТОВНІ ВЕЧОРИ ВІДПОЧИНКУ

КОМСОМЛЬЦІ та молодь Гайворонського району з великим піднесенням зустріли постанову VIII Пленуму ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомолу по організації дозвілля молоді». Саме про те, як гайворонці проводять своє дозвілля, як вишукують нові форми масової роботи з молоддю, які труднощі зустрічаються, нам і хочеться розповісти.

При райкомі комсомолу з кінця минулого року працює культурно-масова комісія. За час свого існування вона брала участь в організації 20 вечорів молоді, і жоден з них не був схожий на інший. Темі вечорів підкаже саме життя.

Уже перший наш захід—диспут про світогляд молоді радянської людини—був позначений удачею. Ми заздалегідь скликали секретарів комсомольських організацій, поведомили їх про диспут, порекомендували необхідну літературу. На вечорі виступили інженер Гайворонського паровозоремонтного заводу т. Будова, пенсіонер т. Суменков та багато інших. Розмова вийшла широкою, від душі.

Не менш цікаво був задуманий вечір «Прославимо жінку-матір». Кожного юнака і дівчину запрошували прийти разом з матір'ю. На цей раз було порушено встановлену традицію, коли кожен захід обов'язково ділиться на дві частини: офіційну і художню. Виступи супроводжувалися піснями, танцями, читанням віршів, оповідань.

...У залі гасне світло, повільно розходиться зелена оксамитова завіса, звучать урочисті звуки «Інтернаціоналу». Так почався вечір «Ленін і тепер живе всіх живих». А далі йшли виступи тих, хто бачив Леніна, тих, хто брав участь у перших комуністичних суботниках, а також членів бригад комуністичної праці.

Вечори, про які йде мова, відбувалися не тільки в клубі райцентра. Ми проводили їх також в червоних кутках підприємств і в колгоспах. Так, в паровозному депо з ініціативи комітету комсомолу (секретар т. Федоров) цікаво пройшов вечір молодожонів. Молоді подружжя почули бесіду про щастя радянської сім'ї, про те, як виховувати дітей, як берегти змолоду честь. На закінчення присутні проглянули концерт.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

7 вересня 1960 р. 2 стор.

Культурно-масова комісія і районне відділення товариства для поширення політичних і наукових знань оперативіно відгукуються на різні поточні події. Після сесії Верховної Ради СРСР в клубі імені Воровського був організований вечір «Радянський карбованець». Вела його маленька дівчинка — «Копійка».

Увагу комісії привертає не тільки сама організація вечорів. Немало працюємо над оформленням приміщення, де проводяться той чи інший захід.

Районна комісія постійно зміцнює зв'язки з первинними комсомольськими організаціями і сільськими культосвітніми закладами. Деякі вечори в селах проводяться при безпосередній участі членів комісії і місцевих комсомольців.

Про всі наші вечори докладно описується в районній газеті, що іноді служить

Георгій Лекар працює токарем на заводі «Більшовик». Щодня він виконує зміїні завдання на 125—130 процентів. Молодий токарь став раціоналізатором: запропоноване ним удосконалення на токарному верстаті «Дип-200» дозволяє в півтора рази прискорювати обробку деталей. На знімку: Г. ЛЕКАР.

Фото В. КОВПАКА.

матеріалом для організації подібних заходів в інших селах. Крім того, з ініціативи комісії в газеті створено розділ «Станемо врівень з героями». Великого значення ми також надаємо проведенню комсомольських весіль, проводів у Радянську Армію.

Але ще не всі комсомольські організації на ділі піклуються про дозвілля молоді. На низькому рівні поставлена ця робота в колгоспах імені Котовського, імені газети «Правда», «Зоря комунізму». Комітетам цих комсомольських організацій потрібно значно поліпшити виховання молоді, наполегливо шукати нові форми і засоби впливу на юнаків і дівчат, як того вимагає постанова VIII Пленуму ЦК комсомолу.

А. МЕЛЬНИК,
секретар Гайворонської
РК ЛКСМУ.

Хроніка культурного життя

ДЛЯ ТИХ, ХТО В ПОЛІ

Радісно зустріли колгоспники артілі імені Ватутіна агіткультбригаду Компаніївського районного Будинку культури. На протязі дня самодіяльні артисти показали трудящим три концерти.

Перший виступ був даний на току. А в передвечірній час бригада обслужила дві тваринницькі ферми колгоспу. Дружини оплесками

нагородили глядачі виступ Надії Агостолової і Галини Костенко, які проспівали частушки на місцеві теми. Сподобалась колгоспникам українська народна пісня «Кажуть люди...» та «Полобила я некрасиво» у виконанні Ази Осетрової і Марії Лисенко. Добре прочитала вірш Геслера «Говорить мати» Клара Дудка. **П. ФЕСІК.**

ПРИЗДІТЬ ЧАСТІШЕ

Агіткультбригада Хмельського районного Будинку культури завітала у гості до колгоспників села Новопавлівки.

Чудово проспівала К. Погрібняк пісню «Девушка Марія». Пісню змінив веселий і стрімкий молдавський танець, який темпераментно виконали

С. Скрипка і В. Погрібняк.

Добре також виступили вокальний ансамбль, баяніст Г. Лисенко, танцюрист І. Марченко, Г. Грицаєнко (художнє читання) та інші.

Р. ПИЛЬНЕНЬКА,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Чапаєва.

ДРУГ ЧИТАЧА

При Ново-Миргородській районній бібліотеці випускається стійна газета «Друг читача». В ній вміщуються невеликі рецензії на нові твори радянських письменників,

бібліографічні огляди тощо.

Редагують стійнівку бібліотекар-комсомолки Алла Яцук та Галина Кравцова.

М. СОСНА.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ПРО НАГОРОДЖЕННЯ НОВИКОВОЇ В. В. ОРДЕНОМ «ЗНАК ПОШАНИ»

За мужність і самовідданість, виявлені при врятуванні дітей під час пожежі, нагородити ученицю 10-го класу Суджанської школи-інтернату Новикову Валентину Володимирівну орденом «Знак Пошани».

Голова Президії Верховної Ради СРСР
Л. БРЕЖНЕВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль. 5 вересня 1960 р.

ПОДВИГ ЮНОЇ ГЕРОЇНІ

Це сталося 5 липня. В селі Уруси Дроновської сільради Глушковського району Курської області виникла пожежа. Учениця 10-го класу Суджанської школи-інтернату Валя Новикова, яка була в рідному селі на канікулах, першою кинулась у палаючий будинок. Незважаючи на сильне полум'я, їдкий дим, комсомолка діяла сміливо і рішуче. Їй вдалося винести з вогню двомісячного Вітю Гузєєва. Дізнавшись, що в сусідньому палаючому будинку теж залишилась дитина, відважна дівчина не гаяла жодної хвилини. І ось уже на її руках врятований хлопчик Миша Головачов.

Юна героїня не спиналась перед небезпекою. Рискуючи життям, вона продовжувала рятувати майно колгоспників. Несподівано завалилась палаюча покрів-

ля, і Валя дістала тяжкі опіки. Незважаючи на зусилля лікарів, врятувати життя дівчини не вдалось. За мужність і самовідданість, проявлені при рятуванні дітей під час пожежі, ученицю 10-го класу Суджанської школи-інтернату Валю Новикову нагороджено орденом «Знак Пошани». Подвиг сімнадцятирічної комсомолки — яскравий доказ її мужності, відваги, високих моральних якостей. Школа, комсомол виховали Валю Новикову, прищепили їй якості, властиві молодому поколінню будівників комунізму. (ТАРС).

—○—

СМІЛИВІ ДРУЖИННИЦІ

ДЛЯ ДРУЖИННИЦЬ взуттєвої фабрики Ольги Олексієнко і Людмили Машкарі цей вечір, здавалось, не обіцяв нічого надзвичайного. У штабі їх проінструктували, визначили маршрут, і вони вирушили по вулиці Карла Маркса.

Коли подружки вийшли на ріг вулиці Шевченка, їх увагу привернули двоє молодих людей, які про щось голосно сперечалися. Дівчата підійшли ближче і почули, що хлопці домовляються когось побити. Один же й ножем своїм похвалився.

Миттю прийнято рішення. Одна з подруг зав'язала з цими хлопцями розмову, а інша тимчасом викликала по телефону міліцію. Зловмисниками виявились мостовик з Кировоградського району Микола Карпов та Михайло Луньов, який ніде не працює. Обидва порушники були надіпантну. При затриманні Луньов вкинув ніж, але це помітила Людмила, підняла і віддала його працівникам міліції.

Так, завдяки своєчасному втручанням дружинників було попереджено хуліганство, а порушників притягнуто до відповідальності.

П. ФОМІН,
капітан міліції.

ни зробити. Чому б не оголосити комсомольське шефство над побутом молодих робітників, не потурбуватися, щоб в цехах була чистота, а у дворі — зелень, клумби з квітами?

Робітники ливарного цеху не мають змоги після роботи помитись у бані, і до душевної не проберешся — підхід закидано різним мотлохом. Варто провести комсомольські недільники і по впорядкуванню території інших цехів. Отже, вчора не помітили безладдя на подвір'ї, а сьогодні — живої людини, її творчого задуму.

Повинен спалахнути живий вогник в роботі комсомольської організації комбінату, повинні з'явитись сміливі пошуки, які б породили цінні думки. Тоді і в цехах міськпромкомбінату будуть молоді раціоналізатори.

Т. БОДНАР.

„НАВІЩО НАМ ЕКСПЕРИМЕНТУВАТИ?“

ВЛИВАРННОМУ цеху Кировоградського міськпромкомбінату з'явився молодий раціоналізатор. Явніше виключне в житті комбінату, керівники якого вже звикли вважати, що раціоналізація, як і взагалі, технічний прогрес і творчі держання, — справа коллектів великих підприємств. Прикро, що і від молоді, комсомольців часто можна почути:

— А який такий прогрес у нашому ділі може бути, коли виробляємо цвяхи, сковорідки, різні там каструлі?...

В словах проскакує щось близьке до зневаги. Людям, які так міркують, немов і не до втями, що речі ці потрібні в побуті, а тому їх мусить бути вдосталь, вони повинні бути якісними, красивими, дешевими. І шана тому, хто вмів у виготовлення маленької речі вкласти частку своєї душі, у кого невтомно працює думка в пошуках нового.

На жаль, цього не скажеш про комсомольських вождів комбінату,

— Скільки у вас комсомольців-раціоналізаторів? — запитуємо у секретаря комітету Григорія Передрієнка.

— Жодного.

— А Кисіля Івана знаєте?

— Він не стоїть у мене на обліку, — поспішно відповідає секретар.

Г. Передрієнко щиро переконує, що комсомольська організація нічого спільного не має з ливарником Іваном Кисілем. Та це говорить не на її користь, бо хоч за віком Кисіль вже й не комсомолец, та у нього завзята, допитлива вдача, яка едає його з комсомольською сім'єю.

Ливарнику спало на думку: а що коли залізні токелі красити не голландською саженою, а чорним графітом, так, як він бачив на одному з заводів Башкирії? Це б, по-перше, позбавило необхідності часто покривати токелі фарбою, бо графіт,

особливо в суміші з рідким склоом, набагато тривкіший. До того ж, як запевняє І. Кисіль, з таких токелів можна знімати кращі вироби. Раціоналізатор ставив питання про те, щоб один ливарник обслуговував більше двох токелів.

Доцільність пропозиції очевидна. Та якби й з'явилися сумніви, то чому б не перевірити це спочатку на декількох токелях? Але начальник цеху П. Я. Василенко досить відверто висловив своє ставлення до нововведення:

— Навіщо нам експериментувати?

Як не дивно, але й інженер тов. Вишневецький відмахнувся від раціоналізатора — нічого, мовляв, турбувати дрібницями зайнятих людей.

Що ж до комітету комсомолу, то тут і не знають про раціоналізацію та й не цікавилися ніколи подібними речами.

Член комітету формульничий Поліна Назаренко довго напружує пам'ять, щоб пригадати, якому ж питанню було присвячене останнє засідання. Звичайно, нелегко їй це зробити, бо на засіданні, яке відбулось місяць тому, говорили про все і ні про що. Там не вирішувались злободенні, хвилюючі питання. І рази не збиралися комітетчики, щоб обговорити стан справ з технічним прогресом на підприємстві, не задумувались, чому ж не звертається до них молодь, щоб поділитись задумами, планами.

Жодної раціоналізаторської пропозиції від комсомольців підприємства! Що може бути тривожнішим? Але члени комітету й пальцем об палець не вдарили, щоб створити ґрунт для розвитку творчих думок, для росту числа молодих раціоналізаторів.

Порівняно невелика комсомольська організація міськпромкомбінату — в ній 27 чоловік. Та скільки справ хороших могли б во-

прикрашає людину

НА КОМСОМОЛ, на чужому радянську молоді партія покладає великі надії. Адаже юним, які зараз ще сидять за шкільними партами, або лише починають своє трудове життя, доведеться довершувати будівництво комунізму. Ось чому М. С. Хрущов на XXI з'їзді КПРС говорив, що нам уже зараз потрібно виховувати людину майбутнього.

У нашій країні видаються цілі серії брошур з питань комуністичної моралі. Серед них і невеличка брошура С. М. Бардіна «Поговорим о скромности», яку випустило в світ видавництво «Советская Россия».

Особливо цінним є те, що С. М. Бардін висуває на перший план позитивні приклади. Адаже молоді людину краще всього виховувати на хорошому. Але автор також гостро засуджує аморальні вчинки, критикує зазнайство.

Немеркнучим прикладом справжньої скромності і високих моральних якостей завжди залишається життя Володимира Ілліча. Всіх, кому доводилося знати Леніна, вражала скромність найлюдянішої людини. Він був простим, скромним, доступним. Один з найстаріших членів партії А. А. Андреев відмічав, що Ленін завжди відчував щире соромливість, коли його вітали на з'їздах і конференціях. Він то показував на свій годинник, то витягав носову хустку, хоч у цьому не було потреби, шукав чогось у кишенях жилета...

У важкому 1919 році В. І. Ленін відмовлявся одержувати продукти, які йому прислали робітники, солдати і селяни. Коли приносили посилку, він обурювався і поспішав роздати муку, цукор, масло ослабленим від недоїдання товаришам, або ж відправляв продукти в лікарні, дитячі будинки.

Цю та багато інших розповідей про вождя револю-

ції наводить автор брошури.

Радянські люди в більшості своїй — скромні трудівники. Для них чужі такі риси, як високомірність, зазнайство, хвастливість. Вони щоденно творять подвиги, але не люблять рекламу, але не люблять показувати свої успіхи. Адаже все це робиться в ім'я загальної справи.

Ось кілька прикладів, узятих з брошури.

Льотчик Михайло Петрович Дев'ятаєв під час Великої Вітчизняної війни брав участь в 35 повітряних боях, знищив 9 ворожих машин, зумів з полону на німецькому літаку вивести дев'ять товаришів. Але мало хто знав про його подвиги, бо він рідко розповідав про них. Лише через 13 років йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Гвардії старший сержант Григорій Погорелов з переломаною рукою кинувся на допомогу потоплюючому юнакові і врятував його. Повернувшись у військову частину, комсомолець нікому не розповів про те, що трапилось. Лише наступного дня командир довідався від начальника гарнізонної поліклініки про подвиг

Г. Погорелова. С. Тертичний повернувся з війни на мільйонах, а коли почалися жнива, став заштурвал комбайна. За три сезони він зібрав 4 тисячі гектарів. Радянський уряд присвоїв йому звання Героя Радянського Союзу. Коли Тертичного попросили розповісти про свої успіхи, він зніяковіло відповів:

— Нічого особливого я не зробив. Є такі, що краще за мене працюють.

Серед молоді, на жаль, зустрічаються юнаки і дівчата, в яких багато показного, нескромного. До таких в першу чергу відносяться стільяги, ці носії західної культури, які демонструють перед всіма свої погані смаки.

Де ж беруться у нас люди чванливі, нескромні? Частково у цьому виявляються недоліки виховання у школі і особливо в сім'ї. Окремі юнаки і дівчата зазнаються від перших досягнутих успіхів, починають перецінювати свої здібності. Самовпевнені люди не визнають критики, не турбують фізичною працею.

Комсомольський актив завжди вважає одним із своїх завдань моральне виховання молоді. Брошура С. М. Бардіна подає у цьому велику допомогу.

В. ПРОЦЕНКО.

На знімку: туристи з студентського табору на привалі. Фото Л. КОВГАН.

ЗАКАРПАТСКА ОБЛАСТЬ. В оздоровно-спортивному таборі Львівського і Ужгородського університетів «Карпати» в цьому році побували 1.200 студентів різних вузів країни. Тут створено всі умови для хорошого відпочинку. Велика увага приділялася спорту. Обладнано волейбольні і баскетбольні майданчики, гімнастичне містечко. Юнаки і дівчата робили туристські походи. Близько 300 чоловік склали норми на значок «Турист СРСР».

На знімку: туристи з студентського табору на привалі. Фото Л. КОВГАН.

Де ти, брате мій?

Дві дівчини з двох різних сіл звернулись до редакції з проханням допомогти розшукати їхніх братів.

Шановний читачу! Нижче ми вміщуємо ці два листи. Можливо, ти щось знаєш про згаданих у них людей? Коли так, відгукнись обов'язково.

УЖЕ кілька років підряд шукаю я свого брата Василя. Але досі марно. Народився він в 1941 році, а я на три роки молодша нього. Коли померли батько й мати, мене й меншого брата забрали в дитячий будинок с. Цибулівки, Цебриківського району, Одеської області. Згодом старший брат Володимир забрав мене звідти, а Василь залишився. Та незабаром Володимир помер.

Залишилась я сама-самісінька, хоч добре знаю, що десь є брат Василь Федорович Ялобжевський. Але, де він? Може, хто-небудь знає про нього?

Галина Ялобжевська з села Грушки, Ульяновського району, Кіровоградської області.

ПРОШУ допомогти мені розшукати мого єдиного брата Василя Трохимовича Шедського. Залишившись сиротами, спочатку ми знаходилися з ним в дитячому патронаті при колгоспі ім. Леніна в с. Йосипівці, Ульяновського району, Кіровоградської області. Потім нас відправили в Грчишківський дитячий будинок цього ж району, де ми пробули до 28 липня 1947 року. А з серпня 1947 року ми перебували в Липовеньківському дитячому будинку Голованівського району, Кіровоградської області. В 1949 році брата відправили в Березовку, Одеської області чи в Берізки, Миколаївської області. А мене взяв на виховання житель села Люшневате, Голованівського району, де я й знаходжусь зараз.

Коржова Ніна Хомівна.

РАДІСНІ ЗМІНИ

ЩЕ ДЕКІЛЬКА років тому на території кін-заводу налічувалось лише десятків два хатенок під солом'яними покрівлями. На околиці був хутір, який за кількістю осель так і називали — П'ятихатки.

Все більше коштів виділялося на державне будівництво, багатьом робітникам були надані грошові позички, лісоматеріали, шифер. І тепер не впізнати цю місцевість. П'ятихатки з'єднані широкою вулицею з центральною садибою, від якої в різні кінці простяглися рівні ряди осель під шифером. Всюди — зелень садків.

Днями комісія прийняла три нових будинки, в яких справили новосілля молодожонки, а також однаки.

Є. ОЛІЯНИК, осліковець молочно-товарної ферми. Олександрійський район.

МОЛОДОМУ КОМУНАРУ

«Надії не справдились», — під таким заголовком в нашій газеті за 29 липня ц. р. була надрукована кореспонденція, де йшлося про те, що в Кіровоградському будівельному управлінні № 1 занедбано фізкультурно-масову роботу серед молоді.

Секретар комітету комсомолу будівельного управління № 1 тов. Богуєнко повідомив редакції, що наведені факти підтвердились. Фізоргу будівельного управління № 1 тов. Відкupu вказано на незадовільне ставлення до своїх обов'язків і накладено комсомольське стягнення.

«Комсомольським будо-

Громадське око

ЗАВОДСЬКИЙ гудок сповістив про початок обідньої перерви. З усіх цих робітники поспішають до своєї, заводської їдальні. В ній чистота і квіти — зовсім, як вдома. І як мати чи дружина, привітні та дбайливі працівники їдальні. Без довгого нервування відвідувачів, без брудних підносів і гарячкових по-

ДВАНДЦЯТА година. Двері їдальні заводу «Червона зірка» з гуркотом розчиняються навістіж. Натоп, що юрмився біля входу, ринувся до роздавальних вікон. Кілька чоловік вириваються вперед, відштовхують, наступають на ноги, або просто йдуть напроти черги, через голови передають тарілки із стра-

повинне бути зірким

шуків виделки чи ложки... Чи багато треба для того, щоб у громадській їдальні було саме так, як вдома? Перш за все — звичайна людяність і чесність...

ВИ ПРАЦЮЄТЕ на заводі імені Кірова, «Червоної Жовтень» або на цегельному заводі № 3. Обідня перерва. Але ви з нетерпінням чекаєте кінця «обідньої перерви» в буфеті № 32 (філія їдальні № 19). Нарешті М. Буднікова відчиняє двері. Заходите і тієї ж хвилини відчуваєте, що ваш апетит як рукою зняло. Навколо — рої мух, зверху — обвалена стеля.

— Що є у вас з гарячих страв? — пересилуючи бажання піти звідси, запитуєте ви.

— Гарячих страв немає, бо в їдальні № 19 — ремонт.

— Тоді... тоді ковбаса є?

— Ковбаси, яєць і масла немає, — відразу попереджає дальші запитання буфетниця. — Коли й бувають, то пообуюсь, щоб не зіпсувались. Адаже холодильника немає, — додає вона.

Видно, що М. Буднікова не зовсім зручно почуває себе в цей час і, мабуть, кільканадцять раз згадає завідуючого їдальнею № 19 т. Островського, який останнім часом зовсім забув про існування буфету № 32.

Що ж, настав слухний момент представникам робітничого контролю, якби вони тут діяли, прийти на допомогу т. Островському.

вою і... приємного апетиту! Решта людей, що витягувались у довгу чергу, перше, але не чинить опору нахабам, хоч їх і небагато — до десятка чоловік. Між тим на «просування» вздовж роздавальних вікон треба витратити принаймні 20—25 хвилин, тоді як у ливарників, наприклад, обідня перерва вночі займає всього півгодини.

Щоб не змарнувати часу в черзі, частина робітників по-вокзальному примошуеться поблизу буфета і «обідає» двома-трьома купленими пиріжками. Частина ж робітників харчується на вокзалі. І це тоді, коли єдина в місті фабрика-кухня міститься на території заводу.

Невдоволення робітників їдальнею складають велику низку. І найбільше недобрих слів на адресу працівників кухні чути тоді, коли мова заходить про якість приготування страв.

Завідуючий виробництвом фабрики-кухні т. Щетковський на всі докори знаходить одне «пояснення»:

— Нема робітничого контролю.

Безперечно, робітничий контроль — велика сила. Але ж вас, т. Щетковський, в першу чергу повинна хвилювати відсутність не контроль, а сумління і чесності самих працівників фабрики-кухні. Лише трьома перевірками встановлені такі факти: 13 липня кухарі Т. Чорна і М. Демченко виставляли пиріжки та кот-

Наш рейд по робітничих їдальнях

лети неповної ваги; 29 липня П. Тирлюк не доважила кілька порцій риби; 26 серпня кухар О. Кізелов виготовив котлети із несвіжого м'яса. В серпні, багатому на опочи і фрукти місяці, сноживачі були майже позбавлені таких страв, як

вареники з капустою і картоплею.

Та, здається, цілком вистачить і цього переліку. Дивує інше: чому не діє робітничий контроль над їдальнею, очолюваною т. Ситником? Адаже йому, як і завкомові і комітетові комсомолу підприємства добре відомо про численні скарги робітників.

Трохи краще справи в їдальнях заводів «Динамік» (старший кухар Л. Голованова) і агрегатного (старший кухар В. Гушні). У першій з них на якість страв скаржаться менше. Зате одноманітність їх справедливо обурює відвідувачів. Досить сказати, що тут не кожному шастить споживати овочі, мало ковбасних, рибних, молочних продуктів. Дивує той факт, що працівники їдальні на заводі «Динамік» по закінченні зміни не знають, які саме продукти доставить їм база. Як же тоді можна урізноманітнювати меню?

Книга скарг і пропозицій їдальні агрегатного заводу рясніє прізвиськом кухаря Ю. Андріященка. То він нагубив, то не захотів подати замовлене... Ю. Андріященко дійшов до того, що знайомином подає страви без талонів.

Члени нашої бригади прийшли до висновку, що громадський контроль над їдальнями часто існує лише формально. А порядок у робітничих їдальнях залежить, насамперед, від пильності громадського ока.

Рейдова бригада: **Ю. АЛЕШКО** — майстер заводу «Динамік», **В. ГОЛОВЧЕНКО** — старший контролер агрегатного заводу, **М. ДУДНИК** — помічник санітарного лікаря міськсанепідемістанції, **В. БОНДАР**, **А. ВОЩАНСЬКА** — працівники редакції газети «Молодий комунар».

Т. СИДОРЕНКО.

Листи наших читачів

НА СЦЕНІ—ВЧИТЕЛІ

Нещодавно проходив огляд художньої самодіяльності вчителів середніх шкіл Кіровоградського району. Серед хороших колективів перше місце зайняв хор вчителів села Аджамки. В цьому велика заслуга завідуючого початкової школи № 4 Онопрія Савелійовича Коваленка. 57-річний учитель більше половини свого жит-

тя присвятив школі, і всі ці роки він керує художньою самодіяльністю. Зараз в хорошому колективі, який очолює Онопрій Савелійович, беруть участь 70 осіб. Серед них — директор восьмирічної школи № 6 М. В. Лісовський, вчитель М. А. Андріяшевська, Г. І. Берестенко та інші.

Т. СИДОРЕНКО.

Дружня зустріч

Тепла зустріч відбулася в селі Рівному між членами обласного літературного об'єднання і місцевими починаючими літераторами. Іван Ватульов, Григорій Ланецький, Василь Сафонов та інші прочитали свої поетичні твори. Кіровоградці Віктор Погрібний, Микола Галиченко та Олександр Шкабой висловили їм свої зауваження і поради. Після зустрічі поети Кіровограда допомогли працівникам редакції районної газети «Рівнянська комуна» випустити чергові номери сатиричних листівок.

Члени обласного літературного об'єднання зустрілися також з трудящими району. Член бюро облліт-об'єднання В. Юр'єв розповів колгоспникам і робітникам про підготовку літераторів області до Декади української літератури і мистецтва в Москві. Поети прочитали свої нові твори.

Н. ПАЛИВОДА.

с. Рівне.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

7 вересня 1960 р. 3 стор.

Прозаїк, драматург

В ІСТОРІЇ української радянської літератури 20—30 рр. одне з видатних місць належить Іванові Кіндратовичу Микитенку, багаторанній художній талант якого яскраво проявився в поезії, публіцистиці, критиці, залишив яскравий слід в прозі та драматургії цього періоду.

Народився І. К. Микитенко 6 вересня 1897 року в селянській сім'ї, у с. Рівному, на Херсонщині (тепер Кіровоградської області). З дитячих літ і до кінця своїх днів він перебував у гуцулах народного життя. Змалку працював у батьківському господарстві і ходив до панської економії на заробітки; навчався в однокласній, а потім у двокласній школах. З 1911 року вчиться в Херсонській військово-фельдшерській школі, а в 1915 році його, молодого фельдшера-хірурга, відправляють на фронт першої імперіалістичної війни, з якої Микитенко повернувся хворим в березні 1918 року. Одужавши, бере участь в боротьбі з висипним тифом в селах Єлсаветрадищини, завідує Невацьким лікувальним пунктом, проводить широкую культурно-освітню роботу серед селян.

Початок літературної діяльності Івана Микитенка тісно зв'язаний з Одесою, куди в 1922 році нечайський комітет незможних селян відправив його вчитися до медичного інституту. До 5-ої річниці Жовтня в одеській газеті «Известия» був розміщений перший його вірш «Сьогодні свято». Після цього Микитенко під власним прізвищем та псевдонімами (П. Бунь, А. Поміурій, І. Нікітенко), а часом і без підпису регулярно виступав в одеських газетах та різних агітзбірниках з віршами, нарцисами, оповіданнями, гуморесками, інсценівками, публіцистичними та літературно-критичними статтями.

Кращими серед творів цього періоду були п'єси «У боротьбі», «Іду», поеми «Вогні», повісті «Брати», «Гаврик Кириченко — школяр», «Вуркагани».

Активну творчу роботу Микитенко поєднує з великою громадською діяльніс-

тю. Він входить до організаційного бюро одеської організації пролетарських письменників «Гарт», а переїхавши в грудні 1926 року до Харкова, бере активну участь в підготовці І Всеукраїнського з'їзду пролетарських письменників (ВУСПП), стає одним з провідних діячів цієї спілки.

В кінці 20-х на початку 30-х років з-під пера Івана Микитенка один за одним виходять такі визначні твори як п'єси «Диктатура» (1929), «Кадри», «Справа честі», «Дівчата нашої країни», «Бастилія божої матері» та ін., що міцно увійшли до репертуару периферійних і провідних центральних театрів не лише України, а й всього Радянського Союзу.

Герої творів Микитенка — це люди з народу, що віддають всі свої сили і знання великій справі соціалізму. Такими є комуністи Григорій Дудар, Терень Крижень, Федір Вересай, Матвій Чумак та багато інших яскравих образів рядових трудівників славної Комуністичної партії, провідників у житті великих ленинських ідей.

Визначне місце в творчості Микитенка посідає тема ушлявлення трудового героїзму Ленінського комсомолу на будовах перших п'ятирічок. Майже в усіх його творах діють колоритні образи комсомольців — вірних помічників партії в розв'язанні завдань будівництва соціалістичної економіки і культури. Це дівчата нашої країни (з однойменної п'єси Микитенка, присвяченої Ленінському комсомолу) Марія Шаніга, Мотя Жердяєва, Оксана Синіченко, Валя Чубови, Фрося Багатир, що оволодівають професіями бетонярів і на будівництві Дніпровської гідроелектростанції імені В. І. Леніна своїми показниками в труді обганяють в змаганні чоловічу бригаду бетонярів — комсомольців Антона Шметелюка, Миколи Пронашки та інших.

Високі моральні якості радянської молоді відобра-

жені Микитенком і в інших його творах. Основними героями п'єси «Дні юності» є комсомольці, молодь, учні радянських шкіл, студенти вузів. Іван Цурприн, Люба Василенко, Микола Ярош, Оксана Шумейко та інші герої цієї п'єси разом з усім радянським народом прагнуть до праці, до знань, до трудової діяльності на користь рідної соціалістичної Вітчизни.

В творах Микитенка ми зустрічаємо і ряд переконливих негативних персонажів, образів лютих ворогів Радянської влади.

Творча біографія Івана Микитенка недовга. Вона охоплює півтора десятиріччя і трагічно обірвалася в розквіті творчих сил і таланту письменника. Однак, все те краще, що створено ним, входить до золотого фонду української радянської соціалістичної літератури, невід'ємної і складової частини багатонаціональної радянської культури. Крайці його творів, типові образи і герої і зараз допомагають нам жити і працювати, згуртовувати радянських людей на виконання величких завдань семірічки, в ім'я торжества великої справи комунізму.

Андрій БОЙЧУК,
кандидат філологічних наук.

Листоноша

Чи погода, чи негода,
Сонце, вітер чи пороша,
Завжди йде простий,
не гордий,
Акуратний листоноша.
Сумка вся набита туго
Кольоровими листами:
І від тата, від подруги,
Від сестри, бабусі й мамі.
В них, листах, слова
привітні:
— Приїжджайте на
весілля,
— Ждіте в гості нас
у квітні,

Для музею О. М. Горького

Буревісник революції, сміливий Сокіл, чий гарячі краплі крові запалюють серця жагою подвигу, — таким пам'ятає наш народ великого пролетарського письменника О. М. Горького.

Він ходив і по полтавській землі. Жив у селі Мануйлівці (нині Козельщинського району), писав там свої чудові твори. Сповнені любов'ю до нього козельщинські комсомольці вирішили власними силами збудувати нове приміщення літературно-меморіального музею.

На рахунок 17.801 щотижня надходять усе нові кошти.

На допомогу козельщинцям прийшли всі комсо-

мольські організації області, широке коло громадськості. 30.000 карбованців виділило обласне управління культури, 2.430 переказали студенти Полтавського педагогічного інституту, по 1.000 карбованців надійшло від Карлівського і Лубенського районів комсомолу. Всього на рахунок 17.801 — понад 76 тисяч карбованців.

Завзято трудяться на будівництві музею О. М. Горького студенти Полтавського інституту інженерів сільськогосподарського будівництва. У вільну годину їм допомагають юнаки і дівчата Мануйлівки та навколишніх сіл.

(З газети «Комсомолец Полтавщини»).

Перемогли цукровики

ФУТБОЛІСТИ Сабліно-Знам'янського цукрозаводу провели зустріч на своєму полі із спортсмена-

ми Хирівської команди «Авангард». Перемогу здобули господарі поля з рахунком 6:5. **О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ.**

Нагороди за спортивні споруди

ЦК ЛКСМУ разом з Укрторгградом і Радою союзу спортивних колективів і організацій провели огляд-конкурс по будівництву і обладнанню спортивних споруд.

За хороші показники по будівництву споруд лчесною грамотою ЦК ЛКСМУ нагороджені комсомольські

організації колгоспу «Україна» (Ульянівський район), Кіровоградського ремісничого заводу, Калинівської середньої школи (Кіровоградський район), Гайворонського ремісничого училища сільського господарства № 1 та графітного комбінату цього ж району.

Грамотою Ради союзу спортивних колективів і організацій УРСР нагороджена Ульянівська районна Рада союзу спортивних колективів і організацій.

Ось уже чотири роки молодий мотоголишник Алекс Грімберг займається любимим видом спорту. І безрезультатно: юнак домігся першого спортивного розряду. Добру славою користується Алекс не тільки серед своїх друзів-спортсменів, а й серед робітників Кіровоградського будівельно-монтажного управління № 10, де він працює. На знімку: А. БОЧ-ГРИМБЕРГ на тренуванні. Фото В. ЮР'ЄВА.

Лопата довжиною... 65 метрів

ОСЬ УЖЕ кілька місяців підірвав Ново-Краматорського заводу виходить вагон за вагоном з однаковим вантажем на одну адресу: «Черемхово, Сафоновської розріз». На платформі і відкритих площадках сибірських шахтаряма відправляють... лопату.

Не дивуйтеся: одну-єдину лопату, але, звичайно, не просту. Це — лопата-екскаватор.

Геологи відкрили в Черемхово родовище вугілля. Мільйони тонн його сховані під товщею землі в 100 — 200 метрів. І щоб відкрити доступ до незліченних багатств, людина повинна зняти цей шар пустої породи.

Для таких ось робіт, — розповідає конструктор Володимир Петрович Маричев, — ми й збудували екскаватор з лопатою завдовжки 65 метрів.

В цеху ми побачили ківш нової машини. В нього вільно в'їде семитонний самоскид — адже ця лопата зачепуватиме за один раз 35 кубічних метрів — чотири залізничних вагони землі.

Не поступиться перед кошиком і весь екскаватор. Його висота дорівнює жиламу будинку на 15 поверхів.

Пересувається екскаватор-лопата своїм ходом на чотирьох візках з гусеницями, такими, як у трактори. А управляти цим гігантом буде лише одна людина. Допоможуть їй в цьому автомати.

Таку роботу, як новий краматорський екскаватор, не може виконати жодна машина в світі: за рік він може завантажити землею мільйон самоскидів по сім тонн кожен. Але такі машини йому не будуть потрібні: казкова лопата екскаватора сама перекине весь ґрунт на півтора метра метрів. А це дасть країні 17 мільйонів карбованців економії за рік.

**Б. ГЕРЦЕНОВ,
кор. РАТАУ.**

Тривають XVII олімпійські

еднана німецька команда — 143, Австралія — 75, Угорщина — 73 і Італія — 69,5 очка.

РИМ, 5 вересня. (ТАРС). Сьогодні почалися змагання з спортивної гімнастики, в яких беруть участь гімнасти більш як 20 країн. Спортивну честь Радянського Союзу захищають 12 наших найсильніших гімнасток і гімнастів. Змагання проводяться на арені Терме ді Каракалла.

Змагання почалися з обов'язкової програми чоловіків (особисто-командний залік). За умовами змагань з 6 спортсменів, які мають право виступати від однієї країни, в залік ідуть результати 5 найкращих.

Численні глядачі, які заповнили трибуни, палкими оплесками зустрічають прославлених радянських гімнастів — Б. Шахліна, Ю. Титова, А. Азаряна, молодших спортсменів — В. Кердемеліди, Н. Мілігуло і В. Портного.

Після короткої розминки радянські гімнасти починають виступати на коні — команді наших гімнастів ді «махи». Найкращу оцінку в стає Б. Шахлін — 9,6 бала.

Недало почав «махи» Ю. Титов. Тому йому довелося скористатися другою спробою (в обов'язковій програмі учасники мають право повторити вправу). Вдруге він виступив краще і дістав 9,55 бала. Оцінки інших учасників команди на цьому снаряді не нижче як 9,4 бала.

РИМ, 5 вересня. (ТАРС). Сьогодні в змаганнях з легкої атлетики почався турнір десятиборців-спортсменів, які протягом двох днів виступлять у десяти видах легкої атлетики. В центрі уваги, звичайно, поєдинок негра Раффера Джонсона (США) і радянського спортсмена Василя Кузнецова. Джонсону належить тепер світовий рекорд — 8.683 очка, у Кузнецова — другий результат у світі — 8.357 очок.

У першому виді десятиборства — бігу на 100 метрів — ні Джонсон, ні Кузнецов не показали своїх найкращих результатів. Джонсон пробіг 100 метрів за 10,7 сек — 948 очок, Кузнецов — за 11,2 сек. — 870 очок (при встановленні своїх рекордів обидва спортсмени фінішували від-

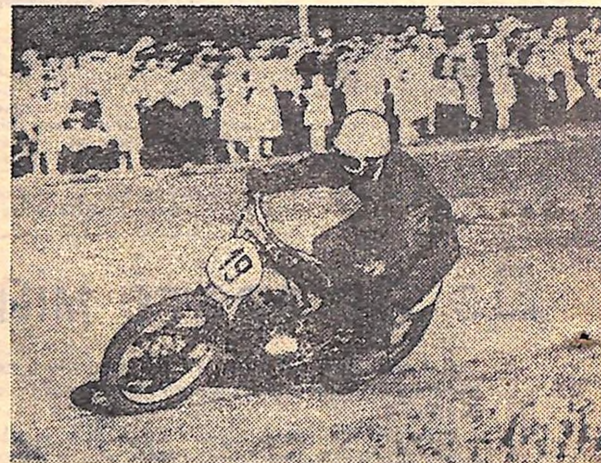
повідно з часом 10,6 і 10,7 сек.).

У довжину Джонсон стрибнув на 7 м 35 см, Кузнецов — на 6 м 96 см.

Після ранкових змагань Р. Джонсон має 1.854 очка, К. Грогорени, спортсмен об'єднаної німецької команди, — 1.754 очка, Е. Кемірік (Голландія) — 1.656, В. Кузнецов (СРСР) — 1.643 очка.

РИМ, 5 вересня. (Спецкор. ТАРС А. Єрмаков). П'єде 12-й день XVII Олімпійських ігор. Сьогодні визначаються чемпіони з боксу, вільної боротьби, нові чемпіони в трьох видах легкої атлетики.

Цікаво порівняти результати спортсменів окремих країн у тих видах спорту, змагання з яких уже закінчилися з аналогічними результатами на XVI Олімпійських іграх у Мельбурні. Спортсмени СРСР у Мельбурні в таких змаганнях одержали 13 золотих медалей, а в Римі на 5 вересня вони завоювали 19 золотих медалей. Спортсмени США поки що утримуються на тому ж рівні — 16 золотих медалей у Мельбурні і 16 золотих медалей у Римі,

Змагаються юні легкоатлети

В Ужгороді закінчилися змагання з легкої атлетики серед вихованців дитячих спортивних шкіл та юнацьких секцій. За перше місце боролось 17 команд республіки.

Спортивну честь нашої області відстоював колектив дитячої спортивної школи заводу «Червона зірка». Кіровоградцям довелося вперше демонструвати свої досягнення у таких змаганнях. Та незважаючи на це, вони виступили непогано, зайнявши восьме місце в першій половині турнірної таблиці.

Юні спортсмени міст Львова, Сталіно і Києва

зайняли відповідно перші три місця. Кіровоградцям вдалося лишити позаду сильні команди Запоріжжя, Одеси, Луганська і Криму. А учню першого ремісничого училища Георгію Репенкову не було рівних у потрійному стрибку. Його результат (13 метрів 23 сантиметри) наближається до нормативу другого спортивного розряду.

Хороше виступили Олексій Шитря, Віктор Стародубцев, Люба Іванченко, Світлана Петрова.

Редантор П. МАРЧЕННО.

На XVII олімпійських іграх в Римі триває спортивна боротьба.

Команда радянських рапіристів у складі олімпійського чемпіона В. Ждановича, Ю. Сисікіна, М. Міллера і Г. Свешнікова перемогла в командних змаганнях і завоювала золоту медаль. Вдало виступали радянські спортсмени в змаганнях з вільної боротьби.

Після 8 днів олімпіади команда СРСР має 15 золотих, 5 срібних і 9 бронзових медалей, команда США відповідно 13—11—9; об'єднана німецька команда — 5—12—5; Італія — 5—3—2; Австралія — 4—4—3 і Угорщина — 3—5—2.

За неофіційним підрахунком очок турнірну таблицю очолюють спортсмени Радянського Союзу — вони набрали 214,5 очка. Американці мають 201 очко, об-